

holder, hvad vi lover. Det er slut med skatte-skrueriet, og lettelsen af skatten på arbejdsindkomst sker vel at mærke på en sådan måde, at der samtidig er plads til en beskedne vækst i det offentlige forbrug.

Vi lovede et frit valg på centrale velfærdsområder – det er nu sket på mange områder: sygehuse, hjemmehjælp til ældre, plejehjem, daginstitutioner på tværs på kommunegrænser, praktiserende læger, børnetandpleje og bedre økonomiske muligheder for at passe børn i eget hjem. Frit valg giver den enkelte større medbestemmelse og indflydelse på eget liv, og frit valg er den enkelte danskers bedste værn imod centralisme og systemtænkning.

Men regeringen vil gå videre. Regeringen vil give beboere i almene boliger adgang til at købe deres bolig, hvis de ønsker det. Vi vil give den chance til personer, der ellers ikke har haft mulighed for at få foden under eget bord.

Vi vil også give vore ældre mere frihed og flere valgmuligheder med hensyn til tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet. Mennesker, der efter mange års arbejde ikke længere har kræfterne, helbredet eller mulighederne, skal med god samvittighed kunne vælge samfundets tilbud om tidlig tilbagetrækning. Men regeringen vil også give mulighed for, at de danskere, der kan og har overskud til det, kan fortsætte på arbejdsmarkedet, og regeringen vil til gengæld arbejde for at fjerne barrierer for senere og mere gradvis tilbagetrækning.

For det første vil vi give mulighed for at udsætte folkepensionen mod til gengæld at få en højere pension senere. Forslaget følger op på efterlønsreformen fra 1999, der gjorde det økonomisk attraktivt at udskyde efterlønnen, men det markerer også, at nedsættelsen af folkepensionsalderen til 65 år i 2004 er en mulighed for den enkelte og ikke en opfordring.

For det andet vil vi arbejde for at afskaffe lov- og aftalebestemte afgangsaldrer i staten og maksimalgrænserne for, hvor mange år tjenestemænd kan optjene pension i staten, og for det tredje vil vi gøre op med holdninger, der blokerer for senere tilbagetrækning. Ældre kolleger på en arbejdsplads er en ressource og ikke et problem, sådan som det opfattes af nogle.

For det fjerde vil regeringen sikre, at ledelsen af de statslige arbejdspladser sætter øget fokus på ældre medarbejders kunnen og udviklingen af deres kompetencer, og for det femte vil regeringen anmode arbejdsformidlingen om at styrke indsatsen for hurtigt at skaffe job til ældre le-

dige. Ledighed bør ikke i sig selv få ældre til at opgive muligheden for et fortsat arbejdsliv.

I den seneste tid har vi oplevet, at en række større virksomheder afskediger en del af deres medarbejdere. For regeringen er hver eneste ledig, som gerne vil i arbejde, men ikke kan komme det, udtryk for en uheldig situation. Efter alt at dømme er det en midlertidig afmatning af økonomien som følge af sløje konjunkturer i udlandet, der er skyld i problemerne.

Kl. 9.25

Regeringen forventer større vækst og mere beskæftigelse næste år, og opgaven er derfor så vidt muligt at afbøde virkningerne af afmatningen i år. Vi vil gøre en målrettet indsats for de grupper, der er særlig truede af ledighed, og regeringen vil bl.a. fremrykke statens investeringer og byggeri. Der skal ydes en ekstraordinær indsats ved større afskedigelser, og det gælder for både fagforeninger, virksomheder og arbejdsformidlingen. Regeringen vil sikre bedre muligheder for at tilbyde efteruddannelse og jobsøgningskurser.

Jeg vil godt understrege, at dansk økonomi er grundlæggende sund, og at den økonomiske politik ligger fast. Der er ikke brug for kriseindgreb, og jeg vil godt tillade mig at illustrere det. I 1998 sagde den daværende regering, at den danske økonomi var overophedet, og at den derfor ville indskrænke danskernes købekraft. Det førte, som alle vist kan huske, til pinsepakken med kraftige forhøjelser af skatter og afgifter.

Men var det i en situation, hvor ledigheden var lavere, end den er nu? Nej! På det tidspunkt var arbejdsløsheden 20.000 højere, end den er nu, og man må sige, at når den tidligere regering valgte at inddrage købekraft i en situation med en ledighed på godt 180.000, er det naturligvis uansvarlig overbudspolitik at bede den nuværende regering om at lempe finanspolitikken dramatisk i en situation med en ledighed på godt 160.000, altså 20.000 lavere.

Irakkrisen skabte usikkerhed og udsatte det ventede internationale opsving. Nu, hvor vi er gået ind i en roligere fase, er der udsigt til en stigning i vækst og beskæftigelse i 2004, som vil reducere ledigheden, og samtidig vil sænkningen af indkomstskatten bidrage til øget vækst. Også rentefaldet vil bidrage til større investeringer og mere beskæftigelse.

Fornyelse og reform gælder ikke kun det danske samfund. Også i rigsfællesskabet med Grønland og Færøerne oplever vi en fornyelse og positiv udvikling. Regeringen og Grønlands lands-